

ADAMA, PRVNÍHO OTCE, POKÁNÍ

Svatoroční muzika 3

Ach, proč ži - vot ne - lep - ši - me, ný - brž víc a víc hře - ši - me, an ví - me, že zisk hře - še - ní jest hněv Bo - ží, za - tra - ce - ní?

1. Ach, proč život nelepšíme,
nýbrž víc a víc hřešíme,
an víme, že zisk hřešení
jest hněv Boží, zatracení?	5. Nastojte, co jsem učinil,
ó jak těžce jsem provinil,
všecko lidské pokolení
skrz mě přišlo k odsouzení!	9. Moha věčně v ráji býti,
neskonečnou rozkoš míti,
hříchem jsem všecko potratil,
milost Boží, život ztratil.
2. Hada, štíra se štítíme,
neb se uštknutí bojíme.
Ach, vícet' hřích lidem škodí,
větší žalost a smrt plodí!	6. Musím již se vši rodinou
snášeti poddanost bídnou,
poddán jsa smrti bolestem
i nesčislým neřestem.	10. Ó jak hrubě jsem pobloudil,
kyž jsem to prve rozsoudil,
ó kyž jsem se nedal svesti,
nebyl bych v tomto neštěstí!
3. Co Adam zejskal hřešením,
návěští dáva kvílením,
poslyšmež ho, jak naříká,
jak žalostně hříchu pyká:	7. Chudobu, práce, žalosti,
těla i duše tesknosti,
horko, zimu, hlad, nemoci
pretrpíme dnem i noci.	11. Již poněvadž nelze jináč,
dám se v hoře a smutný pláč,
budu činiti pokání,
až uprosim smilování.«
4. »Ach, já přenešťastný člověk,
že jsem Evě učinil vděk,
že jsem jablka okusil,
Boha hněvat se pokusil.	8. Ti jsou hříchu oučinkove,
mé rozkůšky užítkově,
ó nešťastné košťování,
tys příčinou mého lkání.	